

Barn, sex och äktenskap

”Ni ska lära era barn [mina ord] genom att du talar om dem när du sitter i ditt hus ...”

5 Mos. 11:19

När jag fortfarande var barn startade något som har kommit att kallas 68-revolten. Den förknippas med studentdemonstrationer på Paris gator, kårrockupation, protester mot Vietnamkriget m m. En del av detta uppror mot etablissemangen och ”det bestående samhället” var en sexuell revolution riktad mot äktenskapets offentlighet och livsvarighet som inramning och norm för sexualiteten.

Under de femtio år som gått sedan dess har frukterna av förändringar i sociala normer skördats. Tron på äktenskapet och därmed familjen har fått sig en törn. En sänkt ambitionsnivå för ett stabilt familjeliv är ett faktum och uppfattas av många i dag som oundviklig. Även om barn är de som drabbas hårdast, förefaller intresset för en omvärdering litet, trots allt tal om barns bästa och rättigheter. Vår kultur hyllar den ”fria sexualiteten” – oberoende av äktenskapets hank och stör och skild från dess naturliga konsekvenser, som graviditet och en ny människas tillkomst.

I sin utmärkta bok *Nakna utan att blygas* – om den sexuella revolutionen och en revolutionär syn på sex, frågar Stefan Gustavsson läsaren (s. 266): ”Som del av en kyrka

som på alltför många sätt är en spegelbild av den omgivande kulturen,” vilken bör vår reaktion vara på den revolutionen?” Några föreslår fortsatt tystnad av rädsla för moralism eller möjligheten att bli stämplad så. Det är inte det svar som Stefan Gustavsson förespråkar. Då hade det säkert inte heller blivit någon bok i ämnet.

Den första kristna kyrkan valde inte tystnadens väg i denna fråga, fick lida för det, men gick så småningom segrande ur striden. Också vi, menar Stefan Gustavsson, måste förklara och försvara den kristna synen på sex och äktenskap. Och om Guds lag och bud är rätta och goda för alla människor kan uppgiften inte vara omöjlig. Och kan vi för övrigt undanhålla människor Guds goda undervisning i fråga om relationen man – kvinna utan ett välförtjänt dåligt samvete? Det må gälla våra egna barn eller andras, grannar eller arbetskamrater, ungdomar eller äldre i den kristna gemenskapen.

Stefan Gustavsson ger i sin bok också en gedigen och övertygande genomgång av frågan om homosexualitet, inklusive de bibliska texternas innebörd. Det är inte svårt att vara endast uppskattande i förhållande till boken, men i kapitlet om det kristna äktenskapet är argumentationen kanske inte riktigt lika övertygande. I genomgången av Ef. 5 betonas kristna makars ömsesidiga under-

ordning och en viss asymmetri i äktenskapet bejakas. Flera viktiga pusselbitar ges också till en traditionell förståelse av denna hustavlext. Likväl blir det slutliga intrycket mindre övertygande i detta avsnitt – även i fråga om det exegetiska. Frågan om undervisning av det uppväxande släktet eller jämställdhet mellan könen problematiseras inte.

För min del undrar jag exempelvis om det inte finns anledning för kristna föräldrar att söka en annan väg än den gängse svenska? Kan vi sätta vårt hopp till den "lilla andel av en marginal av barnens och de ungas fritid", som kan utgöras av söndagsskola eller ungdomsgrupp? Fredrik Sidenvall ifrågasätter just det i sin artikel i detta nummer om varför kristna skolor behövs, s. 23. Om det är föräldrarnas ansvar att ge barnen insikt i Guds lag och evangelium, är det inte nödvändigt att i vart fall *en* förälder sätter av tillräckligt med tid för ändamålet? Och om så sker, hur går det då med jämställdheten, karriären och pensionen?

Jag funderar också över en annan viktig frågeställning. Den fria sexualiteten förutsätter ju tillgång till fri abort. Rätten till abort är också starkt knuten till jämställdhetssträvanden i samhället. Även om det vore så väl att alla kristna var främmande för att försvara en sådan "rätt" undrar jag: Hur går det med den oplanerade graviditeten i ett kristet äktenskap? Blir den också en ovälkommen graviditet, ett bakslag för jämställdheten för en av två heltidsarbetande föräldrar? Jag tror att det ännu finns en stor kärlek till våra barn bland oss kristna. Men jag känner mig mer osäker på hur det kommer att se ut när de som i dag är barn blir föräldrar. En problematisering av jämställdhetens självklara lov och upphöjelse i

vår tid, hade varit mycket välkommen i en bok om sex och äktenskap.

Kanske detta är att måla med lite väl mörka färger. Det allmänna intresset för mer traditionella svar på livets frågor har sett ett visst uppsving – i vart fall internationellt. Starka röster höjs fortfarande för globala perspektiv, men även innan vi drabbades av virus – och började hålla avstånd till alla utom just de närmaste i *familjen* – har intresset för att slå vakt om starka nationella eller kulturella värden kunnat märkas. En sak är angreppet på World Trade Center för snart tjugo år sedan, men branden i Notre Dame var i symbolisk mening ett skott mitt i det europeiska hjärtat. Till och med i Sverige finns i dag de som slår vakt om kristna värden och talar om bön i kristider.

För vår del kan uppsvinget innebära ett intresse för vad och vilka som en gång gav upphov till ELM/BV:s bildande och skapade ett sammanhang som gav oss tron på Kristus. Erik J Andersson har skrivit en längre artikel om Axel B. Svenssons barndom och bakgrund, s. 11. Artikeln inleds med en kort referens till den konflikt 1909 som gav upphov till Missionssällskapet Bibeltrogna Vänner.

Detta nummer kompletteras med en kortare skildring av vad som skedde de där åren (1909–1911) – författad av Amythos (pseudonym för Axel B. Svensson). Bibelfrågan är fortfarande aktuell, men är vi lika aktiva och ivriga i dag, när det gäller att försvara tron på Guds ord mot allsköns kritik, förakt och förlöjligande, som vid den tiden? Det är en fråga som det kan finnas anledning att återkomma till.

Peter Henrysson

redaktör